

не е лош квартала както го описват... какво да ви кажа като кажат думата циганин, просто мисла, че имате на представа за кво говорат (мл.12, ХБ, ж.).

„Квартала“ е евфемизмът за това пространство – физическо, символно и социално, което отвътре се преживява като диференцирано, но което е усвоило външния недиференциращ и натоварващ негативен поглед и се отбранява от него.

Образът на квартала и на живущите в него от външния недиференциращ поглед създава проблем за живеещите в него в две посоки:

*А. Тактика на прикриване на мястото:* голяма част от местните споделят, че крият в кой квартал живеят поради страха от недиференциращото приписване на колективна идентичност: „Само че, като се преместих в новото училище, честно да ти кажа, малко се притеснявах да кажа тва къде живея“ (мл. 5, ХБ, м.). Дори един от аргументите на майките, които искат да записват децата си в училище, което не е в квартала, е тъкмо този:

Ами вижте 44-то така доста деца тука от квартала учат и то и нащо не е за подценяване, но така ви казах преди това, че ние като търсим работа и като кажем в кой квартал живееме и така и да има работа не ни я осигуряват. Така и с тва училище, като кажеш в кое училище си завършила и така малко, гледат с друго око на децата и за тва ми се иска в 44-то не е лошо, много деца там са завършили (мл.12, ХБ, ж.).

Пространството заедно с всички негови институции се натоварва негативно. По-точно е дори да се каже, че основната енергия в преживяването на квартала идва да се оправдае или да се противи на външния негативен поглед, т.е. хората там не са автори на автономни оценки за мястото си, но стават такива чрез вътрешното диференциране на пространството в „нашето“ и „циганското“ каре.

*Б. Образът на квартала като типично ромски създава проблем за местните жители, защото те не се идентифицират като роми, а като джоревци или българи. За тях ром или циганин е обида. Чрез образа на квартала на „тях“ се приписва колективна идентичност „ром“ или „циганин“ от външния*